

NECESITATEA PĂRTĂȘIEI CREȘTINE

Jim Cymbala August 10, 2019

"Și nu părăsim adunarea noastră, cum au unii obicei; ci să ne îndemnăm unii pe alții și cu atât mai mult, cu cât vedeți că ziua se apropie" (Evrei 10:25).

Este o binecuvântare să ne închinăm împreună cu alți credincioși. Cântând laude Domnului, auzind explicarea Cuvântului Său prețios, înălțând vocile noastre în rugăciune împreună cu alți creștini, iubind și fiind iubiți – toate acestea sunt mijloacele pe care Domnul le folosește pentru a ne întări inimile.

În vremea lui Pavel, au existat oameni care au evitat închinarea în public, pentru un motiv sau altul. De asemenea, omologii lor moderni au puțin dorință de a fi în casa lui Dumnezeu, împreună cu poporul Său. Acesta este un lucru rău, indiferent de motiv. Atunci când un creștin începe să vină la biserică mai rar sau doar sporadic, acest lucru ar putea fi un semn al unor probleme ale vieții spirituale. Există o mulțime de motive: „Eu lucrez atât de mult, încât sunt prea obosit.“ „Am nevoie de mai mult timp în familie.“ „Eu mă pot închina lui Dumnezeu în bucătăria mea.“ Sau unul mai popular: „Biserica este plină de ipocriți.“

Nu lăsați dezamăgirea sau ca politica bisericii să vă împiedice să experimentați reînnoirea spirituală. Oameni buni, care aveți o foame scuzată pentru a vă întâlni cu alți credincioși, au de fapt, puțină foame pentru Hristos. A fi un membru sâmburos în Trupul bisericii implică întotdeauna două lucruri: o dorință de a rămâne în unitate și umilința de a recunoaște nevoia noastră de alți credincioși. Dacă apostolul Pavel a cerut rugăciune și a dorit mult părtășie cu credincioșii, tot astfel ar trebui să fim și noi. Cu toții avem nevoie de încurajarea fraților și surorilor în Hristos, fiindcă ne sunt de ajutor pe cale.

Frecventarea unei biserici în mod regulat nu este o chestiune de legalism, ci de logică spirituală, mai ales când vedem că se apropie "Ziua". În curând Isus va reveni și toate grijile vieții care ne trag în jos, vor dispărea într-o milisecundă. Ceea ce contează cu adevărat pentru credința noastră în Hristos este creșterea noastră în har, rodul pe care îl producem pentru gloria Lui și împlinirea voii Sale pentru viețile noastre. O mare parte a creșterii noastre spirituale are loc pe măsură ce interacționăm cu ceilalți membri ai Trupului lui Hristos ca un lucru obișnuit, așa că trebuie să veghem în vederea strângerii împreună cu alți credincioși.

Jim Cymbala a început lucrarea din Brooklyn Tabernacle cu mai puțin de douăzeci de membri, într-o clădire mică, într-o zonă periculoasă a orașului. Nativ din Brooklyn, el a fost un vechi prieten al lui David și al lui Gary Wilkerson.

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <https://worldchallenge.org/printpdf/30122/>